L. 13. Kraków, dnia 31 Grudnia 1898. Rocznik XIX.

DZIENNIK ROZPORZĄDZEŃ
dla stoł. król. miasta Krakowa.

Przedpłatę roczną 1 złr., składać można w biurach Komisarzy obwodowych. Właściciele domów w Krakowie otrzymują dziennik rozporządzeń bezpłatnie.

L. 78443.
III.

Przedmioty znalezione.

W czasie od 1 do 30 listopada 1898 r. znaleziono w Krakowie i złożono w Kasie miejskiej następujące przedmioty:

Art. 396. Woreczek skórzany z 7 ct.
„ 397. Świadectwo wyzwolin czeladnika Władysława Malanowskiego.
„ 8257. Kwota 10 złr.
„ 398. Branzoletka z srebrnym łańcuszkiem i monetą.
„ 399. Pugilares z 50 ct.
„ 400. Zegarek niklowy.
„ 8259. 1 korona.
„ 401. 6 kluczyków.
„ 402. Pierścionek złoty.
„ 403. Książka.
„ 404. Kamizelka z 1 ct.
„ 405. Pugilares z kwotą 2 złr. 30 ct.
„ 406. Paczka skór.
„ 408. Posrebrzana muterka od powozu.
„ 409. Zegarek damski.
„ 410. Nóż.
„ 411. Weksel na 350 złr. z podpisem Izraela Butera.
„ 412. 6 chusteczek.
„ 413. 3 klucze.
„ 414. Zegarek damski oksydowany.
„ 415. Laska z srebrną rączką i monogramem.
„ 416. Rękawiczka damska.
„ 417. 4 kluczyki.
„ 418. Książeczka czeków pocztowych.
„ 419. Chustka na głowę.
„ 162. Branzoletka.

Nadto znajdują się w rękach znalazców:
1. Duży cap bez rogów.
2. Krzesło.
3. Pies dog duński.
4. Banknot na 10 złr.
5. Kanarek.
6. Pies legawy z marką Nr. 384. — wreszcie

art. 3121. Kwota 10 złr., nadesłana przez c. k. Sąd, odebrana osobie podejrzanej a znaleziona w dniu 4 kwietnia 1898 r.

Magistrat wzywa przeto właścicieli wymienionych przedmiotów, aby się po odbiór tychże do Wydziału III. Magistratu zgłosili i prawa swe udowodnili; gdyż w przeciwnym razie po upływie roku, przedmioty te znalazcom wyda do użytku, zaś po upływie dalszych 3 lat, przejdą one na wyłączną ich własność, ewentualnie sprzeda je Magistrat na rzecz funduszu miejscowych ubogich. —

Magistrat stoł. król. miasta Krakowa,
dnia 28 grudnia 1898 r.

Prezydent miasta:
Friedlein w. r.

Protokoły obrad pełnej Rady miejskiej.

(Z posiedzeń jawnych).

Posiedzenie nadzwyczajne (72 w kad. XI.) **z dnia 10 listopada 1898 r.**

Przewodniczący: Friedlein Józef, prezydent miasta.
Sekretarz Rady miejskiej: Groele Adam.

Radców miejskich obecnych **48**. Radcy miejscy: Dr. Ichheiser, Dr. Górski, wiceprezydent Dr. Pieniążek, Rehman, Dr. Weigel **(5)** nieobecność swą na tem posiedzeniu uprawiedliwili; nie usprawiedliwili zaś nieobecności swej radcy miejscy: Kroebl, Dr. Leo, Łapiński, Ślęk, Stryjeński, Dr. hr. Tarnowski **(6)**.

Początek posiedzenia o godzinie 6 wieczór.

Sekretarz odczytał nadeszłe do Rady pisma:

1) **Prezydent m. Lwowa** prosi **o wysłanie delegatów na uroczystość odsłonięcia pomnika Jana Sobieskiego.**

Przewodniczący prosi, aby Rada na końcu posiedzenia wybrała delegatów. (L. 649/prez.) —

2) R. m. Dr. Jordan prosi **o wybudowanie w parku jego nazwiska kiosku na mleczarnię.**

Przekazano Sekcyi I. (L. 70140). —

Przewodniczący zawiadamia, że wczoraj weszła w życie **fundacya bł. p. Dra Warschauera** i Sekcya II. udzieliła 39 rękodzielnikom pożyczek.

R. m. X. Dr. Bukowski wnosi **wybór komisyi ubogich** i prosi Prezydenta miasta o **utworzenie biura ubogich w Magistracie.**

Po przemówieniu Przewodniczącego, Rada nagłości sprawy nie uchwaliła, a odnośne wnioski r. m. X. Dra Bukowskiego, Dra Cyfrowicza i Dra Pareńskiego przekazano Sekcyi V. —

Imieniem Sekcyi I. radca Mgtu Skrzyniarz wnosi: Rada m. uchwali!

1) **Na częściowe pokrycie należytości w kwocie**

1400 zła., którą Towarzystwo gimnastyczne „Sokół" w Krakowie gminie m. Krakowa z tytułu czynszu najmu ujeżdżalni pod Kapucynami L. k. 17 Dz. III. za czas od 1 lipca 1896 do 31 marca 1898 r. **dłużnem pozostało, użyć** na podstawie art. X. kontraktu najmu z dnia 21 listopada 1892 r. **kaucyi 500 zła.** w książeczce Kasy oszczędności m. Krakowa L. 135995 złożonej, tudzież narosłych od tej kwoty procentów, zaś resztę należytości w ten sposób nie pokrytą, wynoszącą około 780 zła. odpisać.

2) Subwencyę w kwocie 500 zła. „Sokołowi" na r. 1898 przyznaną wypłacić. —

R. m. Dr. Seinfeld uzasadnia i wnosi: „1) Odpisać należytość gminy około 1400 złr. od „Sokoła" z tytułu czynszu najmu ujeżdżalni pod Kapucynami. 2) Wydać „Sokołowi" kaucyę 500 złr.".

R. m. Dr. Cyfrowicz zrzeka się na razie głosu, bo właśnie chciał taki sam wniosek, jak r. m. Dr. Seinfeld uczynić; zastrzega sobie jednak głos w razie, gdyby ktoś przeciwny wniosek uczynił.

R. m. Bartoszewicz popiera usilnie wniosek r. m. Dra Seinfelda.

R. m. Dr. Kohn tłómaczy zapatrywanie Sekcyi w tej sprawie, ale w końcu oświadcza, iż Sekcya nie ma nic przeciw przyjęciu wniosku r. m. Dra Seinfelda.

Wniosek r. m. Dra Seinfelda przyjęto. (L. 57481). —

Imieniem Sekcyi I. radca Mgtu Skrzyniarz wnosi:

Rada m. uchwali!

1) **Odstąpić Henrykowi Hochstimowi,** właścicielowi realności L. k. 504/505 Dz. I. (hotel Royal), **część parceli miejskiej** L. kat. 518, **przed frontem hotelu Royal od strony ulicy Grodzkiej** położonej, oznaczoną na planie Budownictwa miejskiego z dnia 5 lipca 1898 r. kolorem zielonym i literami *d. e. f. g.* w ilości 50°☐ czyli 180m.², w drodze zamiany za grunt z realności L. k. 504/505 Dz. I. L. w. hip. 488 i 489, na powołanym wyżej planie kolorem żółtym i literami *a. b. c. d.* oznaczony, pod ścieżkę plantacyjną potrzebny, w ilości 43°☐, czyli 154m.² pod zastrzeżeniem:

a) Henryk Hochstim uiści przy podpisaniu kontraktu za nadwyżkę gruntu miejskiego w ilości 7°☐ cenę po 50 zła. za 1°☐;

b) zobowiąże się odstąpionego mu gruntu z parc. L. k. 518 nigdy nie zabudować, lecz go zawsze jako plac niezabudowalny zachować, na nim odpowiedni ogródek urządzić, ten zawsze w należytym stanie utrzymywać i otoczyć go żelaznemi sztachetami wedle planów, przez Magistrat zatwierdzić się mających, które to sztachety od strony plant będą przedłużone aż do muru hotelu z furtką na 1·4 m szeroką; nadto na gruncie tym nie wolno będzie urządzić dojazdu do realności L. k. 504/505 Dz. I.

c) Henryk Hochstim postara się o utworzenie z gruntu mu odstąpionego osobnego ciała hipotecznego, na zabezpieczenie zaś warunków, ustępem *b)* objętych, da Gminie miasta gwarancyę wartości 500 zła., którą na powyższem ciele hipotecznem w terminie trzech miesięcy od dnia oddania mu gruntu w posiadanie, na rzecz Gminy miasta Krakowa zaintabuluje.

d) Drzewka i krzewy, na powyższym gruncie się znajdujące, Henryk Hochstim wytnie i usunie własnym kosztem w dniach 90, po oddaniu mu gruntu w posiadanie.

e) Koszta usunięcia przez Gminę miasta wychodka publicznego z gruntu, Henrykowi Hochstimowi odstąpionego, tudzież koszta przeniesienia tego wychodka w inne miejsce, kosztorysem Budownictwa miejs. z 13 lipca 1897 r. na 400 zła. obliczone, poniesie Henryk Hochstim, który również pokryje z własnych funduszów w całości, koszta spisania kontraktu, stempli, opłatę od przeniesienia własności, koszta wydzielenia i wszelkie inne koszta z tym interesem połączone.

2) Do podpisania kontraktu upoważnia się obok Prezydenta miasta Radców miejskich: Jana Kwiatkowskiego i Dra Walentego Staniszewskiego.

R. m. Dr. Styczeń przypomina kontrowersyę w Radzie miejskiej przed kilku laty z powodu budowy Ebera przy plantach. Wtedy Gmina w drodze prawa spór wygrała, sąd bowiem orzekł, że Eberowi ani jego realności nie przysługuje prawo służebności do plant. W takiej samej sprawie z Goldgartem Gmina przegrała prowizoryum, ale nie słusznie. Nie widzi najmniejszej potrzeby sprzedawania kawałka plant w tem miejscu, chyba, że Sekcya chce tam utworzyć ulicę publiczną.

R. m. Bartoszewicz prosi o wyjaśnienie punktu *c)* i *b)* wniosków, sądzi bowiem, że gwarancya 500 zła. nie jest dostateczną.

R. m. Kwiatkowski broni wniosków Sekcyi.

R. m. Dr. Kohn zbija zapatrywania r. m. Dra Stycznia. Planty zyskują kawałek od Hochstima, a kawałek gruntu miejskiego, który ma być Hochstimowi odstąpiony, nie ma być nigdy zabudowany.

R. m. Dr. Pareński widzi słuszność w zapatrywaniach, r. m. Dra Stycznia i Bartoszewicza; mowca oświadcza się raczej za dzierżawą.

Dyskusyę zamknięto.

R. m. Epstein zgadza się z zapatrywaniem r. m. Dra Pareńskiego, ale żądał, aby Hochstim swój kawałek Gminie odstąpił.

R. m. Dr. Doboszyński nie zgadza się na wnioski Sekcyi I., a to ze względu na niską cenę, ofiarowaną przez Hochstima.

R. m. Bartoszewicz zbija zapatrywania r. m. Dra Kohna. Zgodziłby się już prędzej na wniosek r. m. Dra Pareńskiego, ale niech Sekcya postawi warunki, pod jakimi można Hochstimowi grunt wydzierżawić.

R. m. Dr. Styczeń zbija wnioski Sekcyi i wnosi, aby nad nimi przejść do porządku dziennego, a sprawę zwrócić Sekcyi I. z poleceniem, aby się zastanowiła nad tem, jak planty mają w tem miejscu w przyszłości wyglądać.

Wniosek r. m. Dra Stycznia przyjęto. (L. 60515). —

Imieniem Sekcyi I. radca Mgtu Skrzyniarz wnosi:

Rada m. uchwali!

Przyjmuje się **ofertę Mojżesza Landesdorfera, mocą której zobowiązał się dostarczać** na podstawie warunków licytacyjnych, w czasie od 1 października 1898 r. do 30 września 1899 r. **dla pociągów miejskich i na inne potrzeby gminy miasta Krakowa:**

owies	po 6 zła.	98 ct.	za	100	klg.
siano	„ 3	„ 14	„	„ 100	„
słomę	„ 1	„ 98	„	„ 100	„

Wniosek przyjęto. (L. 60615.) —

R. m. Dr. Seinfeld wnosi, aby teraz przystąpić do wyborów.

Przewodniczący zwraca uwagę na to, które wybory są pilne, a które mniej. Następnie wyjaśnia, dlaczego zamieścił wybór delegata do Rady szkolnej krajowej na porządku dziennyn jawnego posiedzenia, bo tak żąda statut.

R. m. Bartoszewicz wnosi, aby trzech delegatów prawników i trzech członków Sekcyi I. dla komisyi, mającej się zająć sprawą teatralną, wybrały Sekcya III. i I.

R. m. Dr. Seinfeld popiera ten wniosek.

R. m. Dr. Domański popiera również ten wniosek, ale żąda, aby te Sekcye przedstawiły swoje wnioski Radzie miejskiej.

R. m. Dr. Rosenblatt sprzeciwa się temu wnioskowi i żąda, aby Rada zaraz dzisiaj tych delegatów wybrała.

R. m. hr. Wodzicki popiera wniosek r. m. Dra Rosenblatta.

Wobec tego przystąpiono do **wyboru sześciu członków do komisyi, mającej się zająć rewizyą kontraktu dzierżawy teatru i instrukcyi dla Komisyi teatralnej.**

Na skrutatorów zaprasza Przewodniczący radców miejskich Dra Bandrowskiego, Dra Domańskiego i Dra Staniszewskiego. Głosowało 46, bewzględna większość 24.

Otrzymali głosów: Dr. Staniszewski 43, Beringer 38, Dr. Rosenblatt 37, wiceprezydent Dr. Pieniążek 36, Dr. Doboszyński 30, Nowacki 30.

Powyż wymienieni radcy m. zostali wybrani.

P. m. Szpakowski przemawia za wyborem do do tej komisyi r. m. Knausa.

Przewodniczący wyjaśnia, że r. m. Dr. Pieniążek, jako I. wiceprezydent miasta, wchodzi w skład tej komisyi, że zatem nic nie stoi na przeszkodzie, aby i r. m. Knaus wszedł do tej komisyi.

Wniosek r. m. Szpakowskiego przyjęto. (L. 647/pr.) —

R. m. Dr. Jordan wnosi, aby **wybór delegata do c. k. Rady szkolnej krajowej,** odroczyć do przyszłego posiedzenia Rady i aby Sekcya szkolna przedstawiła Radzie miejskiej sprawozdanie dotychczasowego delegata do Rady szkolnej. Wniosek ten upadł i uchwalono przystąpić zaraz do tego wyboru.

Na skrutatorów zaprasza Przewodniczący radców miejskich Bartoszewicza, Dra Rosenblatta i Federowicza.

Głosowało 46, bezwzględna większość 24.

Otrzymali głosów: Rotter 30, Dr. hr. Tarnowski 15, Bartoszewicz 1. **Wybrany** zatem został **r. m. Rotter,** który dziękuje za wielki zaszczyt i zaufanie, jakie mu Rada tym wyborem okazała, oświadcza, iż wybór przyjmuje — na stały pobyt do Lwowa przenieśćby się nie mógł — ale przyrzeka dojeżdżać do Lwowa. Następnie prosi Radę, aby mu pozwoliła obok Sekcyi I. wstąpić do Sekcyi IV.

Zgodzono się. (L. 60766.) —

Następuje **wybór 12 członków do wielkiego wydziału Kasy oszczędności.** Na skrutatorów zaprasza Przewodniczący radców miejskich Dra Rosenblatta, Dra Poniklę i Federowicza.

R. m. Cyfrowicz wstrzymuje się od głosowania.

Głosujących 41, większość bezwzględna 21.

Otrzymali głosów: Friedlein Józef 41, Mendelsburg Albert 41, Dr. Leo Juliusz 41, Dr. Kohn Maksymilian 40, Fritsch Herman 40, Dr. Horowitz Leon 39, Dr. Ponikło Stanisław 39, Dr. Markiewicz Władysław 31 Rudolphi Karol 31, Rehman Stanisław 31, Redyk Wiktor 30, Chmurski Roman 30. Ci zatem zostali wybrani członkami.

Prócz powyż wymienionych otrzymali głosów: Klemensiewicz 11, Bereźnicki, Rotter, Dr. Hajdukiewicz i Dr. Rosenblatt po 10, Nowacki i Jawornicki po 2, Dr. Propper 1. (L. 70141.) —

Wybór członka do komisyi gazowej w miejsce r. m. Dra Paszkowskiego.

Na skrutatorów zaprasza Przewodniczący r. m. Bartoszewicza, Bereźnickiego i Epsteina.

Głosujących 44, bezwzględna większość 23.

Otrzymali głosów: Biborski 19, Dr. Domański 13, Dr. Staniszewski 1, Dr. Ponikło 1.

Nikt zatem większości nie uzyskał. —

Na tem zamknął Przewodniczący dla spóźnionej pory posiedzenie o godzinie 8 wieczór.

Posiedzenie nadzwyczajne (73 w kad. XI.) **z dnia 14 listopada 1898 r.**

Przewodniczący: Friedlein Józef, prezydent miasta.
I. Wiceprezydent miasta: Dr. Pieniążek Karol.
Sekretarz Rady miejskiej: Groele Adam.

Radców miejskich obecnych **34**. Radcy miejscy: Bereźnicki, Dr. Górski, Dr. Ichheiser, Dr. Kasparek, Kroebl, Dr. hr. Potocki, Rehman, Slęk, Dr. Weigel, Dr. Wiszniewski, hr. Wodzicki (**11**) nieobecność swą na tem posiedzeniu usprawiedliwili; nie usprawiedliwili zaś nieobecności swej radcy miejscy: Chyliński, Landau, Dr. Leo, Łapiński, Mendelsburg, Nowacki, Dr. Pareński, Dr. Paszkowski, Dr. Popiel, Dr. Rosenblatt, Schmelkes, Dr. Seinfeld, Dr. hr. Tarnowski (**13**).

Początek posiedzenia o godzinie 6 wieczorem.

Sekretarz odczytuje pismo:

Stanisławowski Komitet jubileuszu 100-letniej rocznicy urodzin Adama Mickiewicza zaprasza na uroczystość odsłonięcia pomnika Mickiewicza dnia 20 listopada 1898 r.

Przyjęto do wiadomości. (L. 668/prez.) —

R. m. Bartoszewicz, nawiązując do słów r. m. Dra Staniszewskiego, na jednem z dawniejszych posiedzeń wypowiedzianych, zaznacza, iż **Komisya teatralna** właściwie nic nie robi, bo nawet nie zmusza dzierżawcy teatru do przedkładania sobie repertoaru. — Tak samo postępuje **Komitet Muzeum narodowego,** który się wcale nie, albo raz na rok zbiera, celem wysłuchania sprawozdania rocznego. Subkomitet jakiś wykonuje prawa, zastrzeżone statutem Komitetowi; kupuje obrazy itd. — Interpeluje zatem Przewodniczącego, czyby nie był skłonnym zwołać posiedzenia Komitetu Muzeum narodowego, przedstawić na niem postanowienia statutu i wezwać Komitet do ścisłego przestrzegania tych postanowień.

Przewodniczący oświadcza, iż dzierżawca teatru przedkłada regularnie dotąd repertuar, a zaniedbanie pod tym względem może tylko do ostatnich kilku tygodni się odnosi. Co do życzenia r. m. Bartoszewicza, aby zwołać Komitet Muzeum narodowego, Przewodniczący przyrzeka temu życzeniu zadość uczynić. (L. 669/prez.) —

R. m. Dr. Domański interpeluje Przewodniczącego o **naprawę drogi do rzeźni,** która znajduje się

w opłakanym stanie. Następnie interpeluje Przewodniczącego Sekcyi III., kiedy wreszcie zostanie przeniesiona **tandeta**.

Przewodniczący wyjaśnia, iż droga do rzeźni była dotąd w dobrym stanie i chyba w ostatnich dniach wskutek wilgoci się zepsuła. Co do tandety, to Prezydent miasta przedłożył Sekcyi III. myśl zupełnego usunięcia tej tandety, bo przedmioty, które na tandecie się znajdują, łatwo znaleść mogą pomieszczenie w każdym domu bez jakiejkolwiek szkody.

Wiceprezydent Dr. Pieniążek wyjaśnia, iż sprawa tandety jest w Sekcyi III. przydzielona referentowi; była już kilkakrotnie zamieszczoną na porządku dziennym tejże Sekcyi, ale nie pamięta, dlaczego spadła z porządku. Jako przewodniczący Sekcyi nic więcej zrobić nie może, jak poddać tę sprawę pod dyskusyę, skoro referent mu oświadczy, iż sprawę przygotował. —

R. m. Schmid zapytuje się Przewodniczącego, dlaczego Rada szkolna nie rozpisuje **konkursu na posady starszych nauczycieli?** Stosunki pod tym względem są niezdrowe, o czem świadczy, iż kilku nauczycieli krakowskich porzuciło swój zawód.

Przewodniczący wyjaśnia, iż z rozpisaniem konkursu na posady starszych nauczycieli musiano się wstrzymać, aż do obsadzenia nauczycieli szkół wydziałowych.

R. m. X. Spis wyjaśnia, że sprawa ta wnet zostanie przedstawioną Radzie m. przez Sekcyę IV. —

Imieniem Sekcyi III. r. m. Dr. Rothwein wnosi: Rada m. uchwali!

1) Zawiadomić Expozyturę c. k. Prokuratoryi Skarbu w Krakowie, iż gmina m. Krakowa, imieniem ubogich tejże Gminy, nie zgadza się na proponowane przez spadkobierców ś. p. Feliksa Bojanowskiego załatwienie sprawy **legatu ś. p. Feliksa Bojanowskiego** w drodze polubownej i obstaje przy wypłacie całego tego legatu.

2) Upoważnia się p. Syndyka miasta do poczynienia kroków, celem zabezpieczenia i zrealizowania legatu t. j. równowartości, zapisanych w listach gal. hipotecznych $4\frac{1}{2}\%$ w kwocie 31.000 zła. z pn.

Wniosek przyjęto. (L. 37014.) —

Imieniem Sekcyi IV. naczelnik IV. Wydziału Mgtu Banaś wnosi:

Rada m. uchwali!

W odpowiedzi na reskrypt Wys. c. k. Namiestnictwa z dnia 5 marca 1898 r. L. 16430, wzywający Prezydenta miasta, aby starał się skłonić Radę gminną miasta Krakowa do przyczynienia się stałym datkiem z funduszów gminnych do **utrzymania wikarego przy parafii św. Krzyża**, Rada miejska oświadcza, że wobec wielu ustawowo-ciążących na niej obowiązków i wobec szczupłości dochodów nie jest w możności temu życzeniu zadość uczynić.

Wniosek przyjęto. (L. 16898.) —

Imieniem Komisyi przemysłowej tenże sam sprawozdawca wnosi:

Rada m. uchwali!

Nad **prośbą Zjednoczonego galicyjskiego Towarzystwa dla ogrodnictwa i pszczelnictwa we Lwowie, o subwencyę na urządzenie jubileuszowej wystawy ogrodniczo-pszczelniczej** we Lwowie, oraz o medale srebrne i brązowe na premiowanie przedmiotów, przechodzi się do porządku dziennego.

Wniosek przyjęto. (L. 29473.) —

Wybór pięciu członków **delegacyi do Lwowa na uroczystość odsłonięcia pomnika Sobieskiego** pozostawiono Prezydentowi miasta. (L. 649/prez.) —

Na tem zamknął Przewodniczący o godzinie 6 minut 40 wieczór posiedzenie jawne a zarządził tajne. —

Posiedzenie nadzwyczajne (74 w kad. XI.) **z dnia 29 listopada 1898 r.**

Przewodniczący: Dr. Pieniążek Karol, I. wiceprezydent miasta.

Sekretarz Rady miejskiej: Groele Adam.

Radców miejskich obecnych wraz prezydentem miasta **36**. Radcy miejscy: Dr. Bujwid, Epstein, Dr. Górski, Dr. Ichheiser, Kroebl, Dr. Popiel, Dr. hr. Potocki, Rehman, Szancer, Dr. Weigel, Dr. Wiszniewski **(11)** nieobecność swą na tem posiedzeniu usprawiedliwili; nie usprawiedliwili zaś nieobecności swej radcy miejscy: Chyliński, Jawornicki, Kwiatkowski, Dr. Leo, Łapiński, Nowacki, Dr. Paszkowski, Dr. Propper, Dr. Rosenblatt, Dr. Rothwein, Stryjeński, Dr. hr. Tarnowski **(12)**.

Początek posiedzenia o godz. 5 min. 45 wieczór.

Prezydent miasta Friedlein przemówił, jak następuje:

„Zbliża się **dzień 2 grudnia**, dzień uroczysty, **dzień 50-letniej rocznicy wstąpienia na tron Najmiłościwiej nam panującego Monarchy.** Przygotowują się ludy Austryi, aby, skoro Opatrzność, dotknąwszy Najjaśniejszego Pana, Najdostojniejszą Jego Rodzinę i całe państwo najstraszniejszym ciosem, pogrążyła ludy Monarchii w najgłębszym żalu i smutku, skoro rozwiała nadzieję i uniemożebniła, aby dzień ten stał się świętem powszechnej największej radości, pragną narody berłu Jego podległe, uczcić i upamiętnić dzień ten w miarę możności i najgodniej uczynkiem, którby, odpowiadając uczuciom szlachetności, ludzkości i miłości bliźniego, przepełniającym serce Monarchy, odczuwającego zawsze tak gorąco potrzeby, niedolę i cierpienia ludzkie, najmilszym Mu być mógł. Nam, którzyśmy pod panowaniem Najmiłościwszego Monarchy doznali opieki, jakiej przedtem naród nasz nie zaznał nigdy od chwili utraty swej niepodległości, którzyśmy otrzymali wszystko to, co do pomyślnego istnienia narodu jest potrzebne, nam więcej nad innych przystoi, abyśmy głęboko w sercach naszych wyrytemu uczuciu wdzięczności, godny dali wyraz. Tem zaś godniejszy winien być dowód naszej wdzięczności, gdyż tylko osobistej łasce Monarchy i Jego zaufaniu, jakiem nas obdarzył i Jego nieocenionej dla nas przychylności zawdzięczamy wszystko to, co każdemu narodowi jest najdroższe, bo język ojczysty i swobodne narodowości pielęgnowanie, słowem wszystko to, co na wolność narodu się składa.

Tem uczuciem powodowani, pragnęlibyśmy upamiętnić dzień ten dla nas tak uroczysty pomnikiem jak najwspanialszym i najtrwalszym, któryby świadczył potomnym o naszej niewygasłej wdzięczności dla Monarchy. Jednak niezamożność nakłada granicę uczuciom naszym, zakreśloną skromnemi funduszami, jakimi rozrządzamy. Komisya przeto, wydelegowana przez Świetną Radę dla obmyślenia godnego sposobu upamiętnienia i uczczenia tej rocznicy, złożona z pp. Przewodniczących Sekcyi i ich zastępców, upoważniła mnie do przedłożenia Szanownym Panom następujących wniosków:

Rada m. uchwali!

„**Na pamiątkę pięćdziesięcioletnich rządów Najjaśniejszego Pana, Jego Cesarskiej i Królewskiej Apostolskiej Mości Najmiłościwiej nam panującego Cesarza i Króla Franciszka Józefa I.**

1) **przeznacza się z funduszów miejskich kwotę 150.000 koron na cele humanitarne i użyteczności publicznej a mianowicie:**

a) **na budowę szpitala Braci Miłosierdzia w Krakowie 50.000 koron;**

b) **na wyższą szkołę handlową w Krakowie 100.000 koron.**

2) **Nadać pod warunkiem uzyskania Najwyższego zezwolenia miejskiemu wodociągowi w Krakowie nazwę: „Wodociąg Cesarza Franciszka Józefa I.“.**

3) **Upoważnia się Prezydenta miasta do poczynienia odpowiednich kroków celem uzyskania Najwyższego zezwolenia**“.

Wnioski te przyjęła Rada przez aklamacyę. —

Na tem zamknął Przewodniczący posiedzenie o godzinie 6 wieczór. —

Posiedzenie zwyczajne (75. w kad. XI.) **z dnia 1 grudnia 1898 r.**

Przewodniczący: Friedlein Józef, prezydent miasta

I. Wiceprezydent miasta: Dr. Pieniążek Karol.

Sekretarz Rady miejskiej: Groele Adam.

Radców miejskich obecnych **39.** Radcy miejscy: Dr. Bujwid, Fritsch, Dr. Górski, Dr. Ichheiser, Dr. Jordan, Kroebl, Łapiński, Dr. Pareński, Dr. Popiel, Dr. hr. Potocki, Rehman, Szancer, Dr. Weigel, hr. Wodzicki (**14**) nieobecność swą na tem posiedzeniu usprawiedliwili; nie usprawiedliwili zaś nieobecności swej radcy miejscy: Chmurski, Chyliński, Nowacki, Dr. Paszkowski, Dr. hr. Tarnowski (**5**).

Początek posiedzenia o godzinie 6 wieczór.

Sekretarz odczytuje nadeszłe do Rady pisma:

1) **Służba biurowa Magistratu** uprasza **o udzielenie zapomogi z okazyi jubileuszu 50-letniego panowania Najjaśniejszego Pana.** (L. 74562.) —

2) **Prowizoryczni pomocnicy biur Magistratu** proszą o to samo. (L. 74561.) —

3) **Tercyanie szkół ludowych** proszą o to samo. (L. 74707.) —

Pisma od 1—3 przekazano Sekcyi III. —

Wiceprezydent Dr. P i e n i ą ż e k mówi: „Nie wiem, czy znajdzie się jeszcze inna stosowna sposobność do przedstawienia wniosku, który zamierzam uczynić, dlatego przedstawiam go dziś.

W dziennikach czytałem, że **dnia 10 grudnia b. r. obchodzi naród czeski 80 rocznicę urodzin swego przywódcy Dra Riegera.** Jestto jeden z tych mężów, o których 50 lub 60 lat temu powiedziano, że zginąłby naród czeski, gdyby budynek, w którym się zebrali, zawalił się.

My Polacy rozumiemy, co to jest utrata bytu politycznego, czujemy zaś, co to znaczy widzieć byt swego narodu zagrożony. My też czcimy, szanujemy i sympatyą naszą otaczamy tych ludzi, którzy umieli obumarłego ducha swego narodu ocucić, jego ukrzepić, pchnąć swój naród na tory umysłowego i materyalnego rozwoju i ku lepszej poprowadzić go przyszłości. Że zaś Dr. Rieger do rzędu takich właśnie ludzi należy, przeto jestem pewien, iż Świetna Rada, bez względu na polityczne zapatrywania — polityka bowiem do nas nie należy — przyjmie sympatycznie mój wniosek, o uproszenie p. Prezydenta miasta, aby wyraził Drowi Riegerowi imieniem Rady miasta, cześć, uszanowanie, uznanie, sympatyę i życzenia z powodu Jego 80-tej rocznicy urodzin“.

Wniosek ten przyjęto przez aklamacyę. (L. 699/prez.) —

Imieniem Prezydyum wicesekretarz Magistratu S a w i ń s k i uzasadnia wniosek nagłący:

Rada m. uchwali!

„W miejsce ś. p. Faustyna Jakubowskiego upoważnia się Dra Karola Pieniążka, I. wiceprezydenta miasta, do **podpisania aktów fundacyjnych fundacyi Dra Michała Zieleniewskiego:**

1) Zasiłek familijny dla rodziny Klugerów; 2) zasiłek familijny dla rodziny Zieleniewskich; 3) zasiłek dla wodociągów m. Krakowa“.

Nagłość sprawy uchwalono i wniosek przyjęto. (L. 71680.) —

Następnie przystąpiono do porządku dziennego.

P r e z y d e n t miasta wnosi:

Rada m. uchwali!

1) **Z okazyi 50-letniej rocznicy wstąpienia na tron Najjaśniejszego Pana, udziela się dyetaryuszom pracującym w Magistracie, gratyfikacyę w łącznej kwocie 2.500 zła.**

2) Wydatek na ten cel pokryć z funduszu interkalarnego.

Przyjęto. (L. 682/prez.) —

Imieniem Sekcyi II. i III. przedstawia wiceprezydent Dr. Karol P i e n i ą ż e k **projekt ustawy o przymusowem zaprowadzeniu wodociągów w obrębie gminy m. Krakowa i o opłatach za wodę** *).

Na trybunie referenta zasiada r. m. F e d e r o w i c z, jako referent większości stylizacyi § 8, podczas gdy wiceprezydent Dr. Pieniążek powołany jest do referowania tego paragrafu według stylizacyi, proponowanej przez mniejszość połączonych Sekcyi.

R. m. Dr. R o s e n b l a t t chciałby wnieść poprawkę stylistyczną **do § 1** mianowicie chce zaznaczyć, że właściciele domów są obowiązani nie tylko połączyć swoją realność z wodociągiem, ale także brać wodę.

Referent sprzeciwia się tej poprawce.

§ 1. p r z y j ę t o b e z z m i a n y.

Do § 2 r. m. B e r i n g e r prosi o wyjaśnienie, kto zwróci właścicielom domów wydatek na zaprowadzenie wodociągu w swych domach.

R. m. X. Dr. B u k o w s k i zaznacza, iż kwestya ta jest bardzo ważną, gdyż są w Krakowie i tak biedni właściciele, którzy tego wydatku nie będą mogli ponieść. Rada powinna to wziąść pod uwagę i można obmyśleć jaki fundusz pożyczkowy. Mowca wyraża zdanie, iż naprzód trzeba było wydać regulamin techniczny, a potem ustawę.

R e f e r e n t w odpowiedzi r. m. X. Drowi Bukowskiemu zaznacza, iż trudno wydać regulamin techniczny, nie mając ustawy, bo pierwszy opierać się musi na ustawie; dalej odpowiada r. m. Beringerowi, że Gmina

*) Projekt ustawy w stylizacyi przez Radę uchwalonej zamieszczony jest na str. 120—122.

mogłaby obmyśleć fundusz pożyczkowy dla biedniejszych właścicieli.

R. m. Beringer wyjaśnia, iż nie o pożyczkę mu chodzi, ale o to, kto zwróci właścicielom wydatek.

R. m. Dr. Seinfeld uspokaja obawy r. m. Beringera.

§§ 2 i **3** przyjęto bez zmiany.

Do § 4. R. m. Dr. Horowitz sądzi, iż § 4. powinien oznaczyć na jak długi czasokres, ma ważność świadectwo, wystawione przez zakład co do dobroci wody.

R. m. Dr. Domański ze względu na to, iż wodociąg obok sanitarnego, ma także znaczenie ekonomiczne, jest za opuszczeniem zupełnem tego paragrafu, a w ten sposób wszyscy obywatele będą zmuszeni połączyć swoje domy z wodociągiem.

R. m. Dr. Rothwein popiera ten wniosek i chce §§ 3 i 4 wraz z odnośnikami w innych paragrafach wyeliminować, bo właściciele według § 7 będą i tak obowiązani płacić bez względu na to, czy połączą domy z wodociągiem, czy nie.

R. m. Kwiatkowski popiera również ten wniosek, a to ze względu na sam interes właścicieli.

R. m. Dr. Rosenblatt jest również za wyeliminowaniem tego paragrafu.

R. m. Dr. Seinfeld popiera także ten wniosek, bo w razie utrzymania tego paragrafu, budżetowanie wodociągu będzie niemożliwe — nadto wnosi, aby z § 1 wypuścić słowa: „które nie mają studzien, lub mają studnie o wodzie niezdrowej“.

R. m. Dr. Ponikło broni wniosku połączonych Sekcyi.

R. m. Rotter oświadcza, iż także będzie głosował za wnioskiem r. m. Dra Domańskiego i to uzasadnia.

R. m. X. Dr. Bukowski uznaje motywy tu wypowiedziane, ale gdyby ustawa nie uznawała żadnych wyjątków, byłaby drakońską; sądzi jednak, że aby skrócić tok instancyi, należałoby z urzędu zbadać wszystkie studnie, nie czekając wezwania stron.

R. m. Dr Horowitz będzie także głosował za wnioskiem r. m. Dra Domańskiego, a gdyby ten upadł, to zastrzega sobie głos, celem uczynienia poprawki do § 4.

R. m. Dr. Rothwein jeszcze raz przemawia za wnioskiem r. m. Dra Domańskiego.

Dyskusyę zamknięto.

W dalszej dyskusyi brali udział r. m. Dr. Domański, Dr. Lustgarten, Schmelkes, Biborski i referent wiceprezydent Dr. Pieniążek, który jak najmocniej się sprzeciwia wnioskowi r. m. Dra Domańskiego, gdyż stanowczy przymus bez wyjątków — jest przeciwny ustawie wodnej i nie uzyskałby sankcyi cesarskiej. Wszystkie ustawy wodociągowe w innych miastach obejmują podobne wyjątki, a r. m. Drowi Horowitzowi wyjaśnia co do ważności świadectwa, iż obowiązkiem będzie władzy miejskiej i sanitarnej badać wodę w studniach od czasu do czasu peryodycznie.

W głosowaniu wniosek r. m. Dra Domańskiego upadł a § 4 przyjęto bez zmiany.

R. m. Dr. Horowitz wobec tego wnosi poprawkę do § 4, że „uwolnienie od obowiązku połączenia domu z wodociagiem na podstawie świadectwa zakładu — jest ważne tylko na jeden rok“.

R. m. Dr. Kohn sprzeciwia się temu, bo właściciel musi i tak płacić za wodociąg, chociaż domu swego nie połączy, a woda może się i w krótszym terminie zepsuć.

R. m. Dr. Rosenblatt chce przedewszystkiem skrócić termin jednoroczny do wnoszenia podań o uwolnienie od połączenia domu z wodociągiam, a uwolnienie to ma trwać tak długo, jak długo woda będzie uznaną za dobrą.

R. m. Dr. Leo popiera wnioski r. m. Dra Horowitza i Rosenblatta.

Referent stanowczo się sprzeciwia wnioskowi r. m. Dra Horowitza.

R. m. Dr. Rosenblatt w kwestyi formalnej, odpiera zarzut nielojalności, jaki uczynił wiceprezydent Dr. Pieniążek mowcom, sprzeciwiającym się stylizacyi § 4.

R. m. Dr. Leo również się zastrzega przeciw zarzutowi nielojalności, jakoby Gmina krytym sztychem, podstępem dojść zamierzała do celu finansowego.

R m. Dr. Domański także zbija twierdzenie referenta.

R. m. Dr. Horowitz popiera jeszcze raz swój wniosek.

R. m. Dr. Rothwein sprzeciwia się temu wnioskowi.

Dyskusyę zamknięto.

R. m. Dr. Kasparek uzasadnia i wnosi następujący dodatek do § 4: „Uwolnienie to jest jednak odwołalne każdej chwili, jeżeli się wykaże, że woda w studni stała się niezdrową“.

Wiceprezydent Dr. Pieniążek wyjaśnia swoje zapatrywania; nikomu zarzutu nielojalności robić nie chciał. Dodatek r. m. Dra Kasparka przyjmuje.

Dodatek r. m. Dra Kasparka przyjęto. —

Na tem zamknął Przewodniczący dla spóźnionej pory posiedzenie o godzinie 8 minut 15 wieczór.

Posiedzenie nadzwyczajne (76 w kad. XI.) **z dnia 2 grudnia 1898 r.**

Przewodniczący: Friedlein Józef, prezydent miasta.
I Wiceprezydent miasta: Dr. Pieniążek Karol.
Sekretarz Rady miejskiej: Groele Adam.

Radców miejskich obecnych **33**. Radcy miejscy: Dr. Bandrowski, Dr. Bujwid, Dr. Horowitz, Dr. Ichbeiser, Knaus, Kroebl, Łapiński, Dr. hr. Potocki, Rehman, Dr. Rothwein, Rotter, Szancer, Dr. Weigel, hr. Wodzicki **(14)** nieobecność swą na tem posiedzeniu usprawiedliwili; nie usprawiedliwili zaś nieobecności swej radcy miejscy: Chmurski, Chyliński, Epstein, Dr. Jordan, Kwiatkowski, Landau, Nowacki, Dr. Propper, Dr. Seinfeld, Dr. hr. Tarnowski, Tilles **(11)**.

Początek posiedzenia o godzinie 12 w południe.

W sali radnej są obecni wszyscy urzędnicy Magistratu.

Prezydent miasta przemówił, jak następuje:

„Wszystkie narody, Monarchię austryacką stanowiące, w dniu dzisiejszym stają zgodnie obok siebie, bo wszystkie ożywia jedna myśl, a tą jest **uczczenie półwiekowych rządów uwielbionego Monarchy**. Pięćdziesiąt to lat temu, jak Najmiłościwiej panujący nam Monarcha w dniu 2 grudnia, po zrzeczeniu się tronu przez swego Najdostojniejszego poprzednika, wziąwszy berło i koronę, wstąpił na tron cesarski. Chwila, w której młody Monarcha podjął rządy, była nader poważna, a państwo

w najgłębszych swych posadach wzruszone. — Ale młody Monarcha, ujáwszy ster skołatanej nawy państwa, której wysoko bijące fale wzburzonego morza politycznego ruchu pochłonięciem lub rozbiciem zagrażały, nadał jej, obdarzony niezłomną siłą woli i biegłością niepospolitego sternika, należyty kierunek i do bezpiecznej doprowadził przystani.

Tak zapewniwszy państwu bezpieczeństwo i spokój, nieodzownie do przekształcenia i rozwoju wewnętrznego potrzebne, poświęcił cały swój żywot podniesieniu i uszczęśliwieniu podwładnych mu ludów.

Jego też nieustannej gorliwości i staraniom zawdzięczają sztuka, nauka, handel, przemysł i rolnictwo nieznany przedtem w monarchii rozkwit i rozwój, sądownictwo i administracya gruntowne przemiany, tak upragnione i potrzebne dla dobrobytu narodów, wreszcie armia reformy, które tak znakomicie bitność jej podniosły.

On żywionem w sercu swem poczuciem sprawiedliwości rozbudził i powołał do życia politycznego w odrętwieniu pozostające narody monarchii i na nowe życia politycznego wprowadził państwo tory.

Niezatartym też nigdy blaskiem świecić będą lata Jego panowania w dziejach monarchii i historyi podwładnych Mu narodów.

Ale wśród tych pięćdziesięciu lat, które dla ludów Austryi były jednem pasmem dobrodziejstw, tak błogich w swych skutkach, iż dobrotliwemu sercu Monarchy radość sprawiać mogły, nie wszystkie dni dla Najmiłościwszego władcy naszego świeciły blaskiem szczęścia i spokoju.

Straszne ciosy i ciężkie próby, jakiemi podobało się Opatrzności nawiedzać Go i doświadczać, a wielkich niestety ofiar i poświęcenia wymagające, zatruły dni Jego szczęścia, zadowolenia i spokoju. Jakiekolwiek jednak były nieszczęścia i przeciwności, które Go dotknęły, Monarcha nasz nie zachwiał się i nie ugiął pod ich ciężarem, ale z podziwienia godnym hartem i spokojem przetrzymał te gromy, które w jego pełne szlachetności i miłości serce ugodziły, dając z siebie niedościgniety wzór poświęcenia się dla dobra powierzonych Jego władzy i opiece narodów.

Z podziwieniem też, miłością i uwielbieniem zwracają dziś ludy Austryi oczy swe ku swemu ukochanemu Monarsze, składając hołd szczerej wdzięczności i przywiązania, któreto uczucia podzielają z nami wszystkie narody Europy, czcząc w Monarsze naszym obrońcę pokoju, opiekuna i dobroczyńcę ludów.

W tym chórze dziękczynnym wszystkich ludów Austryi, głos narodu naszego górować będzie, bo zabrzmi on nietylko we wszystkich najodleglejszych zakątkach całej Ojczyzny naszej, ale i tam, gdzie rodaków naszych zawiodły zawistne losy. Wszędzie tam wzniosą się hymny wdzięczności i uwielbienia wraz z gorącą prośbą do Przedwiecznego, by w łasce swej bezgranicznej długie jeszcze lata dozwolił Najmiłościwiej panującemu Monarsze w szczęściu i spokoju być naszym władcą, opiekunem i dobroczyńcą.

W tej myśli i w ślad życzeniu, które cały nasz naród ożywiają, wznoszę okrzyk: Najjaśniejszy Pan Franciszek Józef I. niech żyje!"

Okrzyk ten powtórzyli wszyscy zebrani z zapałem.

Na tem zamknął Prezydent miasta posiedzenie o godzinie 12 minut 20 w południe.

Posiedzenie nadzwyczajne (77 w kad. XI.) **z dnia 15 grudnia 1898 r.**

Przewodniczący: Friedlein Józef, prezydent miasta.
I. Wiceprezydent miasta: Dr. Pieniążek Karol.
Sekretarz Rady miejskiej: Groele Adam.

Radców miejskich obecnych **38.** Radcy miejscy: Bereźnicki, Dr. Cyfrowicz, Epstein, Dr. Górski, Dr. Ichheiser, Dr. Kohn, Nowacki, Dr. Pareński, Dr. Popiel, Rehman, Dr. Weigel, Dr. Wiszniewski **(12)** nieobecność swą na tem posiedzeniu usprawiedliwili; nie usprawiedliwili zaś nieobecności swej radcy miejscy: Jawornicki, Kwiatkowski, Łapiński, Dr. hr. Potocki, Slęk, Dr. Styczeń, Dr. hr. Tarnowski, Tilles **(8)**.

Początek posiedzenia o godzinie 6 wieczór.

Sekretarz odczytuje pisma nadeszłe do Rady:

1) **Dyrekcya szkoły polskiej w Paryżu dziękuje za subwencyę** w kwocie 520 fr. za rok 1898.

Przyjęto do wiadomości. (L. 71430.) —

2) **Dyetaryusze Magistratu dziękują za udzielenie im gratyfikacyi z okazyi jubileuszu Najjaśniejszego Pana.**

Przyjęto do wiadomości (L. 705/prez.).

3) **Czeska Beseda** prosi **o wydelegowanie zastępców Rady miejskiej do Komitetu dla uczczenia stuletniej rocznicy urodzin Adama Mickiewicza** wielkim słowiańskim wieczorkiem.

Wybór delegatów odroczono na koniec posiedzenia. (L. 694/pr.) —

R. m. hr. Wodzicki zaznacza, że od pewnego czasu **wychodzą artykuły w czasopiśmie** *Ruch społeczny*, krytykujące działalność Rady miejskiej i Magistratu. Mowca z góry zaznacza, iż w wielu punktach z tymi artykułami się zgadza, jednak wyraża zdziwienie, iż czasopismo to wręczane jest radcom miejskim w chwili, kiedy wchodzą na salę radną i to przez służbę miejską. Mowca sądzi, iż odpowiedniejby było, gdyby pismo to nadsyłano radcom pocztą.

Teraz przystąpiono do porządku dziennego, mianowicie **do dalszej dyskusyi nad ustawą o przymusowem zaprowadzaniu wodociągów w Krakowie i o opłatach za wodę.**

Do § 4 projektu tej ustawy wnosi r. m. Dr. Rosenblatt poprawkę, aby właściciele nie w przeciągu roku, ale w przeciągu sześciu miesięcy byli obowiązani wykazać się świadectwem, że woda w ich studniach jest zdrową.

Poprawkę tę przyjęto. —

R. m. Dr. Seinfeld wnosi, aby rekurs od orzeczenia Magistratu wnoszono do c. k. Namiestnictwa.

Wniosek ten upadł. —

Do § 5 ustawy wnosi r. m. Schmid następującą poprawkę: po wyrazie „na koszt i niebezpieczeństwo" dodać: „ograniczając odnośne urządzenie do najskromniejszych rozmiarów, czyniących zadość względom zdrowotnym".

R. m. Dr. Seinfeld zapytuje się, jak mają być te koszta urządzenia ściągane.

Referent wyjaśnia, że tylko w drodze cywilnej.

R. m. Dr. Staniszewski żąda opuszczenia wyrazu „niebezpieczeństwo", a dalej popiera wniosek r. m. Schmida.

R. m. Biborski sądzi, iż należy w ustawie wyraźnie postanowić, że właściciel jest obowiązany tylko jeden wypływ w domu urządzić.

Referent wyjaśnia r. m. Schmidowi, iż postanowienia co do rozmiaru urządzenia należą do regulaminu; na opuszczenie wyrazu „niebezpieczeństwo“ zgadza się.

R. m. Dr. Rosenblatt sprzeciwia się opuszczeniu wyrazu „niebezpieczeństwo“.

W głosowaniu wniosek r m. Dra Staniszewskiego upadł; § 5 ustawy przyjęto — poprawka r. m. Schmida upadła.

§ 6 przyjęto bez zmiany.

§ 7. R. m. Dr Seinfeld prosi o motywa, dlaczego proponuje się 5% opłaty od czynszów.

R. m. Dr. Rosenblatt wnosi, aby wyraz „mieszkań“ w tym paragrafie opuścić; ten wyraz bowiem mógłby pociągnąć za sobą pewne wątpliwości, iż opłata należy się tylko od domów zamieszkanych, a od ubikacyi niezamieszkanych np. od sklepów, opłata się nie należy.

Referent zgadza się na ten wniosek.

R. m. Szpakowski sprzeciwia się wnioskowi r. m. Dra Rosenblatta, twierdząc, iż od sklepów mniejszą opłatę powinno się pobierać.

R. m. Dr. Lustgarten uzasadnia i wnosi poprawkę, aby po wyrazie „mieszkań“ dodać: „z wyjątkiem w tych domach, w których woda została uznaną za zdrową i dobrą przez Komisyę ustanowioną do badania wody“.

R. m. Bartoszewicz sądzi, iż to nie byłoby sprawiedliwem, gdyby równo musieli płacić za wodę i ci, którzy po wodę muszą na dół posyłać i ci, którzy wodę będą mieli na piętrach.

R. m. Dr. Leo sądzi, że Rada absolutnie nie może się zgodzić na uwolnienie od opłaty sklepów; mowca sprzeciwia się także poprawce r. m. Dra Lustgartena, a r. m. Bartoszewiczowi wyjaśnia, iż rzeczywiście równe opłaty muszą wszyscy wnosić, czy mają wodę na piętrach, czy nie, a rzeczą lokatora i właściciela domu jest, aby zaprowadził wodę na piętrach.

R. m. Dr. Staniszewski żąda, aby od sklepów pobierano mniejszą opłatę, niż od innych mieszkań, gdyż w sklepach spożytkowanie wody będzie minimalne.

R. m. Dr. Seinfeld sądzi, iż opłata za wodę powinna nastąpić według wodomierzy — żąda przerwania obrad i prosi referenta, aby na następnem posiedzeniu przedstawił także taryfę opłat.

R. m. Bujański nie zgadza się z wywodami r. m. Dra Leo, uzasadnia i wnosi do § 7 następujący dodatek: „Wszystkie lokalności, służące do wykonywania przemysłu i handlu, mają być traktowane według specyalnej taryfy lub wodomierzy“.

R. m. Bartoszewicz nie rozumie, co właściwie zyskują właściciele tych domów, których woda będzie uznaną za zdrową, skoro mają równe z innymi opłaty wnosić; dalej nie zgadza się mowca z wywodami r. m. Dra Lea.

R. m. Dr. Ponikło inaczej rozumiał § 7 niż r. m. Dr. Leo, sądził bowiem, iż domy ze zdrową wodą będą wolne od opłaty; nie zgadza się również na wywody r. m. Bujańskiego i wnosi następujący dodatek do § 7: po słowie „mieszkań“, dodać „domów w wodociągi zaopatrzonych“.

R. m. Dr. Rosenblatt wyjaśnia, iż ta opłata jest podatkiem ogólnym, gdyż wodociągi przynoszą korzyść ogółowi mieszkańców, i prosi referenta dla skrócenia dyskusyi o wyjaśnienie kwestyi finansowych.

Referent wyjaśnia jeszcze raz kwestyę finansową, mianowicie koszta budowy, koszta utrzymania, administracyi; dalej, że co do opłat od sklepów i zakładów przemysłowych, to Rada będzie o tem decydować w myśl § 9. Referent osobiście jest zdania, iż domy które mają dobrą wodę, będą wolne od opłaty.

R. m. Dr. Propper oświadcza, iż wywody referenta go nie przekonały; ustawa powinna być jasna i szczera, a nie może być zależną od uchwał wykonawczych. Mowca byłby za tem, aby pokryć koszta utrzymania i amortyzacyi wodociągów dodatkami od podatków państwowych, gdyby te podatki były sprawiedliwe. Opłaty te winny być zastosowane do siły finansowej opłacającego — dlatego wnosi:

Rada m. uchwali!

„1) Mieszkania, opłacające do 200 koron czynszu, lub wartość czynszową w tej wysokości przedstawiające, wolne są od opłaty na pokrycie kosztu wodociągów.

2) Od sklepów i zakładów przemysłowych pobierane będą opłaty wedle taryfy w myśl § 9“.

R. m. Dr. Seinfeld wnosi, aby referent na przyszłe posiedzenie przyniósł gotową taryfę opłat.

R. m. Dr. Leo zaznacza, że Rada m. musi wyrazić zasadę, na jakiej ciężar kosztów wodociągowych rozłożony na mieszkańców, bo inaczej Komisya nic innego nie wymyśli. Sklepów pod żadnym warunkiem nie można inaczej traktować, niż inne mieszkania.

R. m. Dr. Ponikło zgadza się na to, żeby odesłać sprawę do Komisyi z pewną dyrektywą, ale żąda, aby domy mające w studniach dobrą wodę, były uwolnione od opłat; dalej zgadza się z wnioskiem r. m. Dra Proppera co do opłat od sklepów — natomiast nie może się zgodzić z wnioskiem co do uwolnienia od opłat mieszkań, od których się opłaca czynsz do 200 koron, bo to mogłoby prowadzić do nadużyć.

R. m. Bujański także się zgadza z wywodami r. m. Dra Ponikły co do uwolnienia biednych lokatorów.

R. m. Dr. Domański zaznacza, że projekt ustawy nie jest dokładnie obmyślany. Można było dla Krakowa wynaleść praktyczniejszy system opłat. Mowca oświadcza się za systemem pobierania opłat od objętości mieszkań. Mowca przypomina, że dawniejsza Komisya wodociągowa poruszała myśl ustanowienia pewnych opłat od przyjeżdżających do miasta, na rogatkach.

R. m. Dr. Rosenblatt nie zgadza się ani z referentem, ani z innymi mowcami. Koszt wodociągów musi być pokryty, a podstawą jest czynsz. Sklepów w żaden sposób od opłat uwolnić nie można; możnaby może uwolnić mniejsze domy, w których są małe mieszkania.

R. m. Bartoszewicz zbija wniosek r. m. Dra Proppera co do uwolnienia od opłat mieszkań, od których się opłaca do 200 koron czynszu, bo to byłaby niesprawiedliwość i wnosi:

Rada m. uchwali!

„Ustanawia się dwa rodzaje opłat: 1) Ogólna od wszystkich zamieszkałych realności na podstawie czynszów i tę płacą właściciele; 2) od mieszkań, zaopatrzonych w wodociągi na podstawie czynszów od lokatorów“.

R. m. X. Dr. Bukowski prosi, aby uchwalić zasadę, że wszyscy mają płacić, a opłaty mają być ściągane od lokatorów, nie od właścicieli.

Przewodniczący oświadcza, że wszystkie tu uczynione wnioski, wręczy referentowi do rozpatrzenia i zamyka na tem, dla braku kompletu, posiedzenie o godzinie 8 min. 20 wieczór.

Posiedzenie nadzwyczajne (78 w kad. XI.) **z dnia 22 grudnia 1898 r.**

Przewodniczący: Friedlein Józef, prezydent miasta.
I. Wiceprezydent miasta: Dr. Pieniążek Karol.
Sekretarz Rady miejskiej: Groele Adam.

Radców miejskich obecnych **46**. Radcy miejscy: Fritsch, Dr. Ichheiser, Kroebl, Nowacki, Rehman, Ślęk, Dr. Weigel (7) nieobecność swą na tem posiedzeniu usprawiedliwili; nie usprawiedliwili zaś nieobecności swej radcy miejscy: Birnbaum, Jawornicki, Dr. Leo, Łapiński, Dr. Rothwein (5).

Początek posiedzenia o godzinie 6 wieczór.

R. m. Dr. hr. Potocki, zabierając głos przed porządkiem dziennym, chce poruszyć dwie kwestye, mianowicie: Doszły go wiadomości, iż **w kopalniach wielickich mają zasypać dwie najpiękniejsze komory, t. j. Michałowice i komorę, gdzie się odbywa jazda piekielna**, nadto ma być wydany zakaz przewozu przez jezioro. Są to rzeczy, obchodzące nietylko Kraków, ale całą Polskę, dlatego wnosi:

„Uprosić Prezydenta miasta, aby się autentycznie przekonał o prawdzie tych pogłosek i ewentualnie wniósł prośbę do Koła polskiego i Ministra-Rodaka, o wstrzymanie robót, zmierzających do zasypania tych komór — odzywają się bowiem głosy poważnych górników, iż zasypanie tych komór wcale nie jest potrzebne, i że w inny sposób można uchylić niebezpieczeństwo".

Również dowiedział się mowca, że mają być sprzedawane **grunta pofortyfikacyjne**; prosi zatem, aby sprawę tę Rada m. przekazała Sekcyi II. do rozpatrzenia.

Przewodniczący oświadcza, iż o zasypaniu dwóch komór w kopalniach wielickich także słyszał, ale nic pewnego nie wie; sprawa jest pilna i wniosek r. m. Dra hr. Potockiego w tym względzie należałoby przyjąć jako nagły. Co do gruntów pofortyfikacyjnych, Przewodniczący rzecz zbada i ewentualnie wnioski przedstawi Radzie miejskiej.

R. m. Rotter zaznacza, że co do Wieliczki kwestya jest pilna, bo albo trzeba komory te zasypać, albo też należycie je zabezpieczyć przez podstęplowanie, co jest nierównie kosztowniejszem od zasypania, jednak kwestya kosztów nie powinna odstraszać od wykonania tej roboty. Co do drugiej kwestyi, mianowicie gruntów pofortyfikacyjnych — to o ile mowca wie, są bardzo poważne pertraktacye, ale o nich trzeba jak najmniej mówić.

R. m. Dr. Styczeń zauważa, iż sprawa poruszana przez r. m. Dra hr. Potockiego o Wieliczce jest bardzo ważna, a kopalnie wielickie ze względu na napływ zwiedzających, mają także znaczenie ekonomiczne dla Krakowa; dlatego wnosi poprawkę do wniosku r. m. Dra hr. Potockiego: „Uprasza się Prezydenta miasta, aby w właściwej drodze postarał się o ułatwienie zwiedzania kopalni".

R. m. Dr. Seinfeld zaznacza, iż kwestyę gruntów pofortyfikacyjnych sam poruszył w Sekcyi I., jest jednak zdania jak i r. m. Rotter, aby rzecz tę zostawić na razie Prezydentowi miasta.

Wnioski r. m. Dra hr. Potockiego co do Wieliczki i dodatek r. m. Dra Stycznia przyjęto. —

R. m. Dr. hr. Potocki żąda, aby do punktu III. porządku dziennego w sprawie tramwajowej uchwalić zasadę, że **Brama Floryańska** ma pozostać nietkniętą i z tem zwrócić sprawę Sekcyi, aby inny projekt przedłożyła.

R. m. Dr. Seinfeld zauważa, iż chcąc mówić o punkcie III. porządku dziennego, należałoby najpierw uchwalić zmianę porządku dziennego; dlatego teraz o *meritum* wniosku r. m. Dra hr. Potockiego nie chce mówić.

R. m. Rotter także się sprzeciwia wnioskowi r. m. Dra hr. Potockiego, bo sprawy wodociągowe są bardzo pilne; dlatego prosi, aby porządku dziennego nie zmieniać.

Wiceprezydent Dr. Pieniążek także się sprzeciwia zmianie porządku dziennego.

Wniosek o zmianę porządku dziennego upadł. —

R. m. Dr. Domański prosi Przewodniczącego, aby załatwiono jak najprędzej sprawę zmiany kontraktu o dzierżawę teatru miejskiego.

Przewodniczący oświadcza, iż sprawę tę w krótkim czasie załatwi.

R. m. Dr. Rosenblatt wyczytał w dziennikach, iż poseł Menger w komisyi ugodowej, wniósł rezolucyę o **wynagrodzenie Krakowa za kontumacyę**, i że tę rezolucyę uchwalono. Prosi zatem Przewodniczącego, aby się tą sprawą zajął.

R. m. Dr. Seinfeld popiera zdanie r. m. Dra Rosenblatta.

R. m. Dr. Górski wyjaśnia, iż dotąd sprawa nie jest zdecydowaną, czy nie będą reaktywowane zakłady kontumacyjne.

R. m. Dr. Kohn wyjaśnia, iż Przewodniczący o tej kwestyi wie, a nawet już pewne kroki w tym względzie robił; oświadcza się także za wniesieniem podania o odszkodowanie za zniesienie kontumacyi. —

Teraz przystąpiono do porządku dziennego, mianowicie **do dalszej dyskusyi nad projektem ustawy o przymusowem zaprowadzeniu wodociągów w Krakowie i o opłatach za wodę.**

Sprawozdawca wiceprezydent Dr. Pieniążek jeszcze raz wyjaśnia kwestye wątpliwe, podnoszone w ciągu dyskusyi na poprzednich posiedzeniach, zbija wywody niektórych mowców, sprzeciwiających się pewnym postanowieniom projektu, jak np. r. m. Dra Domańskiego, który swoją mową powrócił do dyskusyi ogólnej, w końcu prosi o przystąpienie do dalszej dyskusyi szczegółowej i przyjęcie § 7 i dalszych bez zmiany.

R. m. Dr. Propper zaznacza, że wadą projektu było, iż nie wyjaśniał, czy opłata proponowana ma być opłatą za dostarczoną wodę, czy też ogólnym podatkiem na pokrycie kosztów wodociągu. Po porozumieniu się w tym względzie wszyscy prawnicy z Rady przyszli do przekonania, że opłaty te mają być podatkiem ogólnym, dlatego proponuje następujące brzmienie § 7: „W celu pokrycia kosztów budowy, utrzymania i administracyi wodociągów, ma gmina miasta Krakowa prawo pobierać przez przeciąg lat pięćdziesięciu, licząc od dnia oddania wodociągu na użytek publiczny, podatek gminny, czyn-

*)

szowy, do wysokości (5%) pięciu procent zeznanego i przez władze sprawdzonego czynszu najmu lub wartości czynszowej budynków, położonych w obrębie gminy“.

Referent wiceprezydent Dr. Pieniążek przyjmuje poprawkę r. m. Dra Proppera, bo jest lepiej stylizowaną; dalej omawia poprawki, wniesione na ostatniem posiedzeniu przez r. m. Dra Ponikłę, Dra Lustgartena, Bujańskiego, Dra Proppera i Bartoszewicza, wykazując, że w razie przyjęcia tych poprawek nastąpiłby ubytek w dochodach o 55.000 zła., dlatego prosi o ich odrzucenie.

W głosowaniu wniosek r. m. Dra Lustgartena i Dra Ponikły upadły, a § 7 przyjęto według brzmienia r. m. Dra Proppera. —

§ 8 w brzmieniu uchwalonem przez połączone Sekcye referuje r. m. Federowicz, wykazując ogromne trudności i koszta przy ściąganiu opłat za wodę, wprost od lokatorów a nie od właścicieli realności, co udowadnia na przykładach w innych miastach.

Wiceprezydent Dr. Pieniążek przedstawia § 8 w brzmieniu uchwalonem przez Sekcyę III., jednak wobec wywodów r. m. Federowicza cofa imieniem Sekcyi III. jej wniosek.

R. m. Chmurski prosi o wyjaśnienie, co będzie wtedy, jeżeli lokator opuści mieszkanie i ani za wodę, ani za mieszkanie nie zapłaci.

R. m. Federowicz wyjaśnia, iż to jest rzeczą uchwał wykonawczych.

R. m. Dr. Propper wnosi następujące brzmienie §. 8: „Podatek, w § 7 określony, ponoszą lokatorzy. Właściciel budynku jest za uiszczenie podatku odpowiedzialnym i gminie m. Krakowa służy prawo ten podatek ściągnąć bezpośrednio od właściela budynku, któremu służy regres do lokatora“.

R. m. Dr. Staniszewski popiera wniosek Sekcyi II. przedstawiony przez r. m. Federowicza, a sprzeciwia się wnioskowi r. m. Dra Proppera, który w praktyce wywołała zamieszanie, w końcu wnosi następujące brzmienie § 8: „Do opłaty podatku, w § 7 ustanowionego, obowiązani są właściciele budynków, w obrębie miasta Krakowa położonych, z których opłaca się podatek domowo-czynszowy.

R. m. Dr. Rosenblatt broni projektu, względnie wniosku r. m. Dra Proppera.

R. m. Dr. Staniszewski zbija wniosek r. m. Dra Proppera, a utrzymuje swój wniosek.

Celem porozumienia się co do stylizacyi § 8 przerwano posiedzenie na 10 minut.

Po przerwie wnosi r. m. Dr. Rosenblatt następującą stylizacyą § 8: „Podatek gminny na pokrycie kosztów wodociągu, w § 7 określony, ponosić mają lokatorzy; Gminie odpowiadają jednak bezpośrednio za podatek ten właściciele realności, którzy mają prawo regresu do lokatorów.

Sposób ściągnięcia od właścicieli określi regulamin“.

R. m. Dr. Staniszewski nie zgadza się z tą stylizacyą i to uzasadnia.

R. m. Dr. Rosenblatt zbija zapatrywania r. m. Dra Staniszewskiego,

R. m. Dr. Scinfeld popiera stylizacyę r. m. Dra Rosenblatta.

W dalszej dyskusyi biorą udział r. m. Szpakowski, hr. Wodzicki, Dr. Popiel, Dr. Propper i referent Federowicz, który imieniem połączonych Sekcyi przyjmuje stylizacyę proponowaną przez r. m. Dra Rosenblatta.

W głosowaniu wniosek r. m. Dra Staniszewskiego upadł, a wniosek r. m. Dra Rosenblatta przyjęto. —

Dalsze paragrafy projektu przedstawia referent wiceprezydent Dr. Pieniążek.

§ 9. R. m. Bujański prosi, aby uwzględniono położenie kupców, i aby ci płacili podatek nie od czynszu, ale od podatku od przedsiębiorstw, lub od zużytej wody według wodomierzy, które mają być wprowadzone na ich koszt.

Referent sprzeciwia się temu.

W głosowaniu wniosek r. m. Bujańskiego upadł, a § 9 przyjęto bez zmiany. —

§ 10. R. m. Dr. Propper wnosi następującą poprawkę: „Gminie m. Krakowa służy prawo uwolnienia od podatku tego mieszkań, z których czynsz do 200 koron rocznie się opłaca“.

R. m. hr. Wodzicki wnosi odroczenie posiedzenia. Wniosek ten upadł.

Referent wiceprezydent Dr. Pieniążek i r. m. Dr. Staniszewski sprzeciwiają się poprawce r. m. Dra Proppera.

Dyskusyę zamknięto.

R. m. Dr. Propper zbija obawy podnoszone przez r. m. Dra Staniszewskiego i utrzymuje swój wniosek.

R. m. Dr. Rosenblatt sprzeciwia się poprawce r. m. Dra Proppera ze względu na to, że podatek będą płacić właściciele nie lokatorzy.

§ 10 przyjęto bez zmiany, a poprawka r. m. Dra Proppera upadła. —

W dyskusyi nad **§ 11** projektu zabierają głos r. m. Dr. Staniszewski, Schmelkes, Dr. Seinfeld, hr. Wodzicki i Dr. Lustgarten.

R. m. Dr. Rosenblatt wnosi następujący dodatek do § 11: „Odpisanie podatku domowo-czynszowego przez władzę podatkową z powodu, że mieszkanie stało próżne, pociąga za sobą uwolnienie od podatku na wodociągi, w § 7 określonego“.

§ 11 z dodatkiem r. m. Dra Rosenblatta przyjęto. Dalsze paragrafy, t. j. **12**, **13** i **14** przyjęto bez dyskusyi.

Wobec przyjęcia § 7 w brzmieniu proponowanem przez r. m. Dra Proppera, referent wiceprezydent Dr. Pieniążek poczynił odpowiednie poprawki stylistyczne w §§ 10 i 11, uwidocznione w projekcie autografowanym. (L. 672/99). —

Na tem posiedzenie o godzinie 9 wieczór zamknięto. —

USTAWA*)

z dnia . . . . o przymusowem zaprowadzeniu wodociągów w obrębie gminy m. Krakowa i o opłatach za wodę.

Zgodnie z uchwałą Sejmu Mojego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem postanawiam, co następuje:

*) Projekt ustawy wodociągowej, uchwalony na posiedzeniach Rady miejskiej w dniach 1, 15 i 22 grudnia 1898 r. Po uchwaleniu go przez Sejm krajowy i otrzymaniu Najwyższej sankcyi uzyska moc prawa.

§ 1.

Wszyscy właściciele domów, położonych w obrębie gminy m. Krakowa, które nie mają studzień lub mają studnie o wodzie niezdrowej, będą obowiązani po otwarciu miejskiego wodociągu, przeznaczonego do zaopatrzenia miasta Krakowa w wodę i skoro rury wodociągowe przez ulice i place, przy których ich domy stoją, przeprowadzonemi zostaną, połączyć je z miejskim wodociągiem, a to stósownie do przepisów regulaminu technicznego, który w tym celu wydany zostanie.

Regulamin techniczny uchwali Rada miasta.

Podlega on jednak przed ogłoszeniem, jak i każda jego zmiana, zatwierdzeniu Wydziału krajowego i c. k. Namiestnictwa.

§ 2.

Właściciele domów poniosą jedynie koszta połączenia domów z miejskim wodociągiem od granicy swych posiadłości i koszta urządzenia wewnętrznego, inne zaś koszta a w szczególności koszta doprowadzenia wody do tej granicy poniesie gmina m. Krakowa. Właściciele domów mogą wykonywać roboty około połączenia swych domów z miejskim wodąciągiem przez przemysłowca swego wyboru, który jednak musi posiadać uzdolnienie do wykonywania takich robót, przepisane przez ustawę przemysłową i stosować się do przepisów regulaminu technicznego, wzmiankowanego w § 1-szym.

§ 3.

O tem, czy woda jest czy nie jest zdrową, wydaje opinię c. k. Zakład powszechny do badania środków spożywczych, istniejący w Krakowie na zasadzie ustawy z dnia 16 stycznia 1896 Nr. 89 Dz. pp. z r. 1897 i rozp. min. z 13 października 1897 Nr. 240 Dz. pp.

§ 4.

Tych właścicieli domów, którzy w przeciągu 6-ciu miesięcy od dnia, w którym ta ustawa zacznie obowiązywać, wykażą Magistratowi m. Krakowa, poświadczeniem Zakładu, wymienionego w § 3-cim, że woda ich studzien jest zdrową, może Magistrat m. Krakowa, na podstawie opinii tego Zakładu uwolnić od obowiązku połączenia swych domów z miejskim wodociągiem.

Uwolnienie to jest jednak odwołalne każdej chwili, jeżeli się wykaże, że woda w studni stała się niezdrową. Od orzeczenia Magistratu służy tak gminie m. Krakowa jak i żądającemu uwolnienia właścicielowi rekurs w zwykłym toku instancyi.

§ 5.

Połączenie domów z miejskim wodociągiem ma nastąpić najpóźniej w przeciągu trzech lat po otwarciu miejskiego wodociągu.

Jeżeli właściciel nie wykona połączenia swego domu z miejskim wodociągiem w przeciągu tego trzechletniego terminu, może gmina m. Krakowa wykonać je na jego koszt i niebezpieczeństwo. Te domy, na których używanie i zamieszkanie zostanie wydanem zezwolenie po dniu, w którym wodociąg w tych ulicach, przy których one się znajdują, zostanie otwartym, muszą być połączone z miejskim wodociągiem i będą wolne od obowiązku urządzenia studni z pompą, przewidzianego w § 26 ustawy budowniczej dla m. Krakowa z dnia 18 lipca 1883 Nr. 63 Dr. u. kr.

§ 6.

W razach na uwzględnienie zasługujących, szczególniej zaś wtedy, gdy koszta połaczenia domu z miejskim wodociągiem w stosunku do jego wartości będą za wysokie, może Rada miejska uwalniać od obowiązku, w § 1 określonego, jeżeli dostateczne zaopatrzenie domu w wodę zdrową jest zapewnione przez bliskość publicznej studni lub w inny sposób. Na żądanie właścicieli i po zbadaniu stosunków miejscowych, może również Rada miejska zezwolić na urządzenie kosztem właścicieli i dla zakładów przemysłowych lub robotniczych kolonii, położonych w obrębie gminy m. Krakowa, stosownej liczby studzien wodociągowych, zamiast połączenia pojedynczych domów z miejskim wodociągiem.

§ 7.

W celu pokrycia kosztów budowy, utrzymania i administracyi wodociągu ma gmina m. Krakowa prawo pobierać przez przeciąg lat pięćdziesięciu, licząc od dnia oddania wodociągu na użytek publiczny, podatek gminny czynszowy do wysokości (5%) pięciu procent zeznanego i przez władze sprawdzonego czynszu najmu lub wartości czynszowej budynków, położonych w obrębie gminy.

§ 8.

Podatek gminny na pokrycie kosztów wodociągu, w § 7 określony, ponosić mają lokatorzy; gminie odpowiadają jednak bezpośrednio za podatek ten właściciele realności, którzy mają prawo regresu do lokatorów. Sposób ściągnięcia od wł. ścicieli określi regulamin.

§ 9.

Za używanie wody, przewyższające zwyczajne użycie, to jest do picia, gotowania, prania, czyszczenia, kąpieli itp, jak np. na cele przemysłowe, a mianowicie dla łazienek, zajazdów, hoteli, kawiarni, ogrodów, wodotrysków itp, tudzież w tych budynkach, do których § 7 się nie stosuje, jak np. w budynkach rządowych, krajowych, dworcach kolei żelaznych itp. może gmina m. Krakowa pobierać opłaty według wydać się mającej taryfy

Taryfę tych opłat, jak również każdą jej zmianę, uchwala Rada miejska, zaś Wydział krajowy i c. k. Namiestnictwo je zatwierdzają.

§ 10.

W granicach, zakreślonych w § 7, ma Rada miejska corocznie ustanowić wysokość podatku gminnego czynszowego.

§ 11.

Podatek gminny czynszowy i opłaty, pobierane według taryfy, ściągane będą w obrębie gminy m. Krako-

wa podług przepisów, istniejących dla ściągania podatków. Odpisanie podatku domowo-czynszowego przez władzę podatkową z powodu, że mieszkanie stało próżne, pociąga za sobą uwolnienie od podatku na wodociągi, w § 7 określonego

§ 12.

Bliższe postanowienia wykonawcze do tej ustawy uchwali Rada miejska, zatwierdzi je zaś Wydział krajowy w porozumieniu z c. k. Namiestnictwem.

§ 13.

Ustawa ta obowiązuje od dnia ogłoszenia.

§ 14.

Wykonanie tej ustawy poruczam Mojemu Ministrowi spraw wewnętrznych. —

Nakładem gminy miasta Krakowa. — Czcionkami drukarni Związkowej w Krakowie, pod zarządem A. Szyjewskiego